

EPÄDEMOKRAATTISTA, KANSALAINEN KERENSKI!

Pietarin Tietotoimisto välittää:

Kiev. Toukokuun 30 p n ä. Ukrainan talonpoikain edustajakokouksen istunnossa luettiin sotaministeri Kerenskin sähkö, jossa hän sotilaallisten olosuhteiden vuoksi toteaa, että aika Ukrainan kasakkajoukkojen toisen edustajakokouksen koollekutsumiselle ei ole sopiva. Kokous katsoi ministerin määräyksen merkitsevän kokoontumisvapauden rikkomista ukrainalaisiin nähden ja lähetti Väliaikaiselle hallitukselle sekä Pietarin työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostolle seuraavansisältöisen sähköen:

„Kiinnitämme huomiotanne ensimmäiseen kokoontumisvapauslain rikkomistapaukseen, jonka ministeri Kerenski on kohdistanut Ukrainan kasakkajoukkojen edustajakokousta vastaan. Kieltäydymme kantamasta vastuuta mahdollisista seurauksista, joita saattaa koitua uuden elämän demokraattisten periaatteiden rikkomisesta ukrainalaisiin nähden, ja esittäen jyrkän västälauseemme odotamme pikaista vastausta niihin vaatimuksiin, jotka Ukrainan keskusradan valtuuskunta on esittänyt Väliaikaiselle hallitukselle”.

Tämä tiedonanto herättää sosialistityöläisten riveissä varmasti mitä suurinta levottomuutta.

Sotaministeri katsoo, että „aika ei ole sopiva” ukrainalaisten edustajakokoukselle, ja valtansa nojalla kieltää tuon edustajakokouksen! Vielä aivan äskettäin kansalainen Kerenski „pani lujille” Suomen, nyt hän on päättänyt „panna lujille” ukrainalaiset. Ja tätä kaikkea tehdään „demokratian” nimissä!

A. I. Herzen aikoinaan sanoi, että Venäjän vallassaolevien luokkien „urotöitä” katsellessa hävettää tunnustaa olevansa venäläinen ¹⁰⁶. Hän sanoi tämän silloin, kun Venäjä vaikeroi maaorjuuden ikeen alla, kun ruoska ja raippa olivat maamme valtiaita.

Nyt Venäjä on kukistanut tsaarin. Nyt Venäjän nimessä puhuvat Kerenskit ja Lvovit. Kerenskien ja Lvovien Venäjä

kohtelee alistettuja kansallisuuksia niin, että A. I. Herzenin katkerat sanat pyrkivät kielelle nytkin.

Me emme puhukaan edes siitä, että kiihkokansallisella „suurvalta”-politiikallaan kansalainen Kerenski vain voimistaa, vain yllyttää juuri niitä „separatistisia” pyrkimyksiä, joita vastaan Kerenskit ja Lvovit tahtovat taistella.

Me kysymme: sopiiko tällainen sorrettujen kansallisuuksien halveksiminen yhteen sosialismin tai edes tavallisen demokratisminkaan kanssa? Kysymme: missä on kansalaisen Kerenskin ja hänen kumppaniensa „kepposten” raja?

Kysymme „socialistivallankumouksellisten” puolueelta: hyväksyykö se kunniajäsenensä, kansalaisen Kerenskin menettelyn, ukrainalaisten edustajakokouksen kieltämisen?

* * *

Meille tiedotetaan, että työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvoston Toimeenpaneva komitea päätti eilen kutsua kansalaisen Kerenskin varta vasten selvittelemään yhdessä kysymystä kansakuntien itsemääräämisoikeudesta ja yleensä kansallisuuspolitiikasta.

Ja vielä sanotaan, että „kontaktikomitea” on heittänyt henkensä. Ei sinnepäinkään, hyvät herrat! Kaksoisvalta on säilynyt. Nykyisestä tilanteesta ei ole muuta ulospääsyä kuin kaiken vallan siirtäminen työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostoille.

„Pravda” № 71,
kesäkuun 15 (2) pnä 1917

Julkaistaan „Pravda” lehden
tekstin mukaan